

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL V. V. IR UAB „MOMENT CREDIT“ GINČO NAGRINĖJIMO

2017 m. sausio 11 d. Nr. 242-18

Vilnius

Lietuvos bankas gavo V. V. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir UAB „Moment Credit“ (toliau – bendrovė) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2016 m. rugpjūčio 2 d. pareiškėjas ir bendrovė sudarė kredito sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – sutartis). Sutartimi pareiškėjui suteiktas 600 Eur kreditas (400 Eur pervedami į sąskaitą, 200 Eur – turimi įsipareigojimais) 6 mėn. 9 d. terminui, sutartyje taip pat numatyta, kad įmokų mokėjimo diena yra 11 d., įmokų periodiškumas – mėnuo.

2016 m. rugsėjo 9 d. pareiškėjas bendrovei sumokėjo 30 Eur, 2016 m. rugsėjo 10 d. – 15 Eur, 2016 m. rugsėjo 11 d. 14 Eur, 5 Eur ir 2,56 Eur. Atlikdamas 2,56 Eur įmoką pareiškėjas nurodė, kad ji skirta mokėjimo terminui (vieną mėnesį) pratęsti. Pareiškėjas nurodo, kad bendrovės interneto tinklalapyje kliento paskyroje atliekant mokėjimus buvo nurodyta, kad įmokos pratęsimas vienam mėnesiui kainuoja 2,56 Eur. Tačiau 2016 m. spalio 2 d. prisijungęs prie kliento paskyros pareiškėjas pastebėjo, kad visi jo atlikti mokėjimai (64 Eur kreditui gražinti ir 2,56 Eur kredito terminui pratęsti) yra įskaityti kaip mokesčiai mokėjimo terminui pratęsti. 2016 m. spalio 11 d. pareiškėjas teigė gražinęs „dalį paskolos“ – 24 Eur ir atskiru mokėjimu sumokėjęs 12,37 Eur mokėjimo terminui pratęsti. Pareiškėjas paaiškino, kad būtent toks mokėjimo termino pratęsimo įkainis buvo nurodytas kliento paskyroje. Kreipimesi dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas prašo, kad Lietuvos bankas pagal sutarties 8.11 papunktį bendrovei rekomenduotų pareiškėjo mokėjimus įskaityti taip: 2016 m. rugsėjo 9 d. atliktas 30 Eur, 2016 m. rugsėjo 10 d. – 15 Eur, 2016 m. rugsėjo 11 d. 14 Eur ir 5 Eur, 2016 m. spalio 11 d. – 24 Eur mokėjimai – „paskolai apmokėti“, o 2016 m. rugsėjo 11 d. atliktą 2,56 Eur mokėjimą ir 2016 m. spalio 11 d. atliktą 12,50 Eur mokėjimą įskaityti kaip kredito termino pratęsimo mokesčių. Pareiškėjas taip pat prašo panaikinti duomenis apie įsiskolinimą bendrovės tinklalapyje ir visose asmens kreditingumo istoriją kaupiančiose duomenų bazėse.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi bendrovė su pareiškėjo reikalavimais nesutinka ir prašo juos atmesti. Bendrovė nurodė, kad, pagal Bendrųjų sutarties sąlygų 8.11 papunktį, kredito terminas gali būti pratęsimas ir kredito gražinimas gali būti atidedamas pagal tokio pratęsimo (atidėjimo) momentu tinklalapyje ir savitarnos sistemoje nurodomas sąlygas. Bendrovės tinklalapyje nurodyta, kad, norint atidėti (pratęsti) mokėjimo terminą vienam mėnesiui, reikia sumokėti iki pratęsimo dienos sukauptas palūkanas ir už vėlavimą priskaičiuotus nuostolius (jei tokie buvo priskaičiuoti) ir 3 % negražintos kredito sumos mokesčių. Atliekant mokėjimą, mokėjimo paskirties laukelyje reikia nurodyti savo asmens kodą ir įrašyti žodį „pratęsti“. 2016 m. rugsėjo 11 d. kredito termino pratęsimo kaina buvo 66,56 Eur (48,56 Eur sukauptos palūkanos (jų didis keičiasi kiekvieną dieną) ir 18 Eur negražintos kredito sumos mokesčiai, t. y. 3 % nuo 600 Eur). Vadovaujantis Bendrųjų sutarties sąlygų 8.9 papunkčiu, 48,56 Eur buvo įskaityti sukauptoms palūkanoms apmokėti. 2016 m. rugsėjo 11 d. atlikti mokėjimai, kurių suma atitiko 3 % negražintos kredito sumos mokesčio dydį, o atliekant dalinį mokėjimą (2,56 Eur) mokėjimo paskirtyje

pareiškėjui nurodžius „pratęsti“, buvo įvertinti kaip antrosios mokėjimo termino pratęsimo vienam mėnesiui sąlygos įvykdymas, todėl visus pareiškėjo atliktus mokėjimus (66,56 Eur) bendrovė įskaitė kaip mokėjimo termino pratęsimo mokesį (sukauptų palūkanų ir 3 % negražinto kredito sumą). Bendrovė paaiškino, kad, pareiškėjui atlikus kelis mokėjimus, bendrovės sistemoje nurodyta mokėjimo termino pratęsimo kaina mažėdavo tokia suma, kokią pareiškėjas kiekvieną kartą pervesdavo, todėl prieš atliekant 2,56 Eur įmoką pareiškėjui buvo rodomas mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likutis. Matydamas atliktų mokėjimų suma mažėjantį mokėjimo termino pratęsimo mokesį pareiškėjas turėjo suprasti, kad sistemoje rodomas mokesčio likutis, todėl negalėjo tikėtis, kad sumokėjus tik 2,56 Eur bus pratęstas įmokos mokėjimo terminas. Bendrovė atkreipė dėmesį, kad bendrovės paslaugomis pareiškėjas naudojasi nuo 2014 m. spalio 2 d., 2016 m. balandžio 30 d. pasiimtą kreditą buvo pratęsęs tris kartus, o bendrovės konsultantei pasiūlius paaiškinti savitarnos sistemą, pareiškėjas nurodė šią sistemą suprantantis. Bendrovė taip pat informavo, kad, norėdamas išsiaiškinti, kodėl pareiškėjas vieną po kito atliko kelis skirtingos paskirties ir dydžio mokėjimus, 2016 m. rugsėjo 12 d. bendrovės darbuotojas bandė su pareiškėju susisiekti telefonu. Kadangi pareiškėjas neatsiliepė, jam buvo išsiųstas SMS pranešimas. Pasak bendrovės, 2016 m. spalio 17 d. į pareiškėją buvo kreiptasi elektroniniu paštu ir buvo išsamiai paaiškinta susidariusi padėtis. Siekdama išspręsti kilusį ginčą, bendrovė paprašė informuoti, koku tikslu 2016 m. rugsėjo 9–11 d. buvo sumokėti 66,56 Eur: kredito mokėjimo terminui pratęsti ar kredito įmokoms sumokėti, ir paaiškinti 2016 m. spalio 11 d. atliktų mokėjimų paskirtį. Bendrovė paaiškino, kad pareiškėjas nėra atsakęs į minėtą prašymą, o tai rodo pareiškėjo nenorą bendradarbiauti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, ginčas tarp šalių yra kilęs dėl pareiškėjui taikytino mokėjimo termino pratęsimo (atidėjimo) vienam mėnesiui įkainio ir pareiškėjo atliktų mokėjimų įskaitymo tvarkos.

Vartojimo kredito sutartis – tai sutartis, pagal kurią vartojimo kredito davėjas arba paskolos davėjas suteikia arba įsipareigoja suteikti vartojimo kredito gavėjui vartojimo kreditą atidėto mokėjimo, paskolos forma arba kitu panašiu finansiniu būdu, išskyrus sutartis dėl nuolatinio tos pačios rūšies paslaugų teikimo ar tos pačios rūšies prekių tiekimo, kai vartojimo kredito gavėjas už teikiamas paslaugas ar tiekiamas prekes moka dalimis jų teikimo ar tiekimo metu (Lietuvos Respublikos vartojimo kredito įstatymo 2 straipsnio 22 d.).

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (CK) 6.200 straipsnyje įtvirtinti sutarčių vykdymo principai įpareigoja šalis sutartis vykdyti tinkamai ir sąžiningai, kuo ekonomiškiau kitai šaliai būdu, vykdant sutartis bendradarbiauti ir kooperuotis. Jeigu vienai iš šalių prievolės vykdymas kartu yra ir profesinė veikla, ši šalis turi vykdyti prievolę taip pat pagal tai profesinei veiklai taikomus reikalavimus (CK 6.38 straipsnio 2 dalis). Pagal CK 6.4 straipsnį, kreditorius ir skolininkas privalo elgtis sąžiningai, protingai ir teisingai tiek prievolės atsiradimo ir egzistavimo, tiek ir jos vykdymo ar pasibaigimo metu.

Pareiškėjas nurodo, kad, 2016 m. rugsėjo 11 d. atliekant 2,56 Eur mokėjimą, bendrovės tinklalapyje (kliento paskyroje) buvo nurodyta, kad įmokos mokėjimo termino pratęsimas vienam mėnesiui kainuoja 2,56 Eur, todėl pareiškėjui sumokėjus nurodytą sumą mokėjimo terminas turėjo būti pratęstas. Kita vertus, bendrovė paaiškino, kad pareiškėjui buvo rodomas mokėjimo termino pratęsimo vienam mėnesiui mokesčio likutis, šis mokeskis yra apskaičiuojamas pagal bendrovės

tinklalapyje nurodytą tvarką ir 2016 m. rugsėjo 11 d. sudarė 66,56 Eur (48,56 Eur sukauptų palūkanų ir 18 Eur – tai 3 % mokestis nuo negrąžintos 600 Eur kredito sumos).

Bendrujų sutarties sąlygų 8.11 papunktyje nurodyta: „Kredito terminas gali būti pratęsimas ir Kredito grąžinimas gali būti atidedamas pagal tokio pratęsimo / atidėjimo momentu Tinklalapyje ir Savitarnos sistemoje nurodomas sąlygas.“ Bendrovės tinklalapyje nurodyta, kad: „Norint atidėti (pratęsti) mokėjimo terminą vienam mėnesiui, reikia sumokėti: iki pratęsimo dienos sukauptas palūkanas ir už vėlavimą priskaičiuotus nuostolius, jei tokie buvo priskaičiuoti, bei 3% negrąžintos kredito sumos mokestį. Atlikdami mokėjimą, mokėjimo paskirties laukelyje nurodykite savo asmens kodą, žodelį "PRATESTI". Pavyzdžiui, 377070079999 PRATESTI.“ Bendrovės kliento savitarnos sistemos skiltyje „šios dienos balansas“ pateikiama informacija apie mokėtinas įmokas, o šalia esančioje skiltyje „pratęsimas“ detalizuojamos pratęsimo sąlygos: pratęsimo mokestis (nurodoma konkreti suma), pratęsiamo kredito dydis, pirmos įmokos data, įmokų skaičius, įmokos dydis ir mokėjimo data pratęsus kreditą. Taigi, vadovaujantis Bendrujų sutarties sąlygų 8.11 papunkčiu ir bendrovės tinklalapyje bei kliento paskyroje (savitarnos sistemoje) skelbiama informacija, darytina išvada, kad siekdamas pratęsti mokėjimo terminą vienam mėnesiui pareiškėjas turėtų sumokėti savitarnos sistemoje nurodytą mokestį, kuris apskaičiuojamas prie iki pratęsimo dienos sukauptų palūkanų ir už vėlavimą priskaičiuotų nuostolių, jei tokie buvo priskaičiuoti, pridėjus 3 % negrąžintos kredito sumos mokestį, mokėjimo paskirties laukelyje nuroydamas savo asmens kodą ir įrašydamas žodį „pratęsti“.

Kaip matyti iš ginčo byloje pateiktų duomenų, 2016 m. rugpjūčio 2 d. pareiškėjui suteikus kreditą, 2016 m. rugsėjo 9 d. pareiškėjas bendrovei sumokėjo 30 Eur, 2016 m. rugsėjo 10 d. sumokėjo 15 Eur, o 2016 m. rugsėjo 11 d. atliko tris mokėjimo pavedimus: 14 Eur, 5 Eur ir 2,56 Eur. Tik atlikdamas 2,56 Eur mokėjimo pavedimą mokėjimo paskirtyje pareiškėjas nurodė savo asmens kodą ir įrašė žodį „pratęsti“. Pareiškėjo teigimu, tokia suma (2,56 Eur), kaip mokėjimo termino pratęsimo mokestis, buvo nurodyta kliento paskyroje, todėl tik ši suma gali (turi) būti įskaityta mokėjimo terminui pratęsti, o kiti 2016 m. rugsėjo 9–11 d. atlikti mokėjimai yra skirti „paskolai apmokėti“.

Bendrovė paaiškino, kad pagal sutartį 2016 m. rugsėjo 11 d. pareiškėjas turėjo sumokėti 125,02 Eur įmoką, kurią sudaro 76,46 Eur grąžinamas kreditas ir 48,56 Eur palūkanos. Kadangi pareiškėjas mokėjo pirmąją įmoką pagal sutartį, t. y. nebuvo pradėjęs jokių mokėjimų, sąlygos dėl už vėlavimą priskaičiuotų nuostolių mokėjimo ir įskaitymo nėra aktualios. Taigi analizuojamu laikotarpiu savitarnos sistemoje pareiškėjui rodomas mokėjimo termino pratęsimo mokestis buvo apskaičiuotas prie sukauptų palūkanų (48,56 Eur) pridėjus 3 % negrąžinto kredito sumos mokestį. Pasak bendrovės, 2016 m. rugsėjo 9 ir 10 d. pareiškėjo įmokėtos 30 Eur ir 15 Eur įmokos buvo įskaitytos sukauptoms palūkanoms apmokėti. Atitinkamu dydžiu buvo sumažinta ir savitarnos sistemoje pareiškėjui rodoma sukauptų palūkanų ir 3 % negrąžinto kredito mokesčio suma (savitarnos sistemoje rodomas mokėjimo termino pratęsimo mokestis). 2016 m. rugsėjo 11 d. pareiškėjui paėiliui sumokėjus 14 Eur ir 5 Eur įmokas, buvo galutinai apmokėtos sukauptos palūkanos (iš viso 48,56 Eur), o likusi įmokų dalis buvo skirta daliai kredito grąžinti. Atliktų mokėjimų dydžiu mažėjo ir savitarnos sistemoje rodomas mokėtinas mokėjimo termino pratęsimo mokestis. Bendrovė neginčija, kad prieš atlikdamas 2,56 Eur įmoką pareiškėjas savitarnos sistemoje matė būtent tokį mokėtiną mokėjimo termino pratęsimo mokestį, tačiau pabrėžia, kad buvo rodomas ne visas mokestis, o jo likutis.

Kaip minėta, sutartys turi būti vykdomos tinkamai ir sąžiningai, kuo ekonomiškiau kitai šaliai būdu, vykdydamos prievolę šalys privalo elgtis sąžiningai, protingai ir teisingai, o jeigu vienai iš šalių prievolės vykdymas kartu yra ir profesinė veikla, ši šalis turi vykdyti prievolę taip pat pagal tai profesinei veiklai taikomus reikalavimus (CK 6.4 straipsnis, 6.38 straipsnio 2 dalis ir 6.200 straipsnio 1 ir 3 dalys). Atsižvelgiant į tai, kad bendrovė yra įrašyta į viešąjį vartojimo kredito davėjų sąrašą ir verčiasi vartojimo kreditų teikimo veikla, laikytina, kad bendrovei, kaip profesionali vykdančiai veiklą, taikytini aukštesni atidumo ir rūpestingumo standartai.

Atkreiptinas dėmesys, kad, vadovaudamasi Bendrujų sutarties sąlygų 8.11 papunkčiu, šalys yra susitarusios, kad kredito terminas gali būti pratęstas ir kredito grąžinimas atidėtas pagal

bendrovės tinklalapyje ir savitarnos sistemoje nurodomas sąlygas, todėl nagrinėjamu atveju svarbi ir bendrovės tinklalapyje, ir savitarnos sistemoje (kliento paskyroje) nurodyta informacija.

Vadovaujantis CK 6.54 straipsniu, jeigu šalys nesusitarė kitaip, įmokos, kreditoriaus gautos vykdant prievolę, pirmiausiai skiriamos kreditoriaus turėtoms išlaidoms, susijusioms su reikalavimo įvykdyti prievolę pareiškimu, atlyginti. Antrąja eile įmokos skiriamos palūkanoms pagal jų mokėjimo terminų eiliškumą sumokėti. Trečiąja eile įmokos skiriamos netesyboms mokėti. Ketvirtąja eile įmokos skiriamos pagrindinei prievolei įvykdyti.

Kadangi 2016 m. rugsėjo 9–11 d. įmokėdamas įmokas pareiškėjas nebuvo pradėjęs jokių mokėjimų, sutiktina su bendrovės paaiškinimais, kad pareiškėjo įmokos pirmiausia buvo skirtos sukauptoms palūkanoms padengti (CK 6.54 straipsnio 2 dalis). Pagal sutartį mokėtinos palūkanos buvo įskaičiuotos į mėnesinės įmokos dydį (76,46 Eur grąžinamas kreditas ir 48,56 Eur palūkanos), todėl, pareiškėjui dalimis sumokėjus 64 Eur sumą, atitinkamai sumažėjo ir likusi mokėtina mėnesio įmokos dalis. Kadangi tokia pati 48,56 Eur palūkanų suma 2016 m. rugsėjo 11 d. buvo įtraukta apskaičiuojant ir savitarnos sistemoje pareiškėjui rodomą mokėjimo termino pratęsimo mokesį, darytina išvada, kad pareiškėjo sumokėtų sukauptų palūkanų dalimi galėjo būti sumažintas ir savitarnos sistemoje pareiškėjui rodomas mokėjimo termino pratęsimo mokeskis – sukauptų palūkanų ir 3 % negrąžinto kredito mokesčio bendra suma. Minėta išvada darytina įvertinus tai, kad nepaisant to, ar siekia sumokėti mokėjimo grafike nurodytą įmoką, ar pratęsti mokėjimo terminą, pareiškėjas pirmiausia turi sumokėti sukauptas palūkanas. Todėl, pagal bendrovės tinklalapyje nurodytą mokėjimo termino pratęsimo tvarką, pareiškėjui dalimis sumokėjus pirmos įmokos palūkanų sumą – 48,56 Eur, jo savitarnos sistemoje rodomas mokėjimo termino pratęsimo mokesčio dydis turėjo būti lygus 3 % negrąžintos kredito sumos (18 Eur) ir nemažėti kitų atliktų mokėjimų, kurie nebuvo skirti „pratęsimo mokesčiui“ įskaityti, bendra suma – 15,44 Eur (64 Eur – 48,56 Eur).

Kaip paaiškino bendrovė, pareiškėjui sumokėjus sukauptas palūkanas (48,56 Eur) ir toliau atliekant mokėjimus, pervestos sumos buvo įskaitomos kreditui grąžinti, ir toks įskaitymas vadovaujantis CK 6.54 straipsnio 4 dalimi laikytinas tinkamu. Tačiau tuo pat metu kreditui grąžinti įskaitytų lėšų suma buvo mažinama ir savitarnos sistemoje pareiškėjui rodomas mokėjimo termino pratęsimo mokesčio dydis.

Pažymėtina, kad, pagal bendrovės nustatytas ir tinklalapyje paskelbtas sąlygas, savo valią pratęsti mokėjimo terminą pareiškėjas turėtų išreikšti mokėjimo paskirtyje įrašydamas žodį „pratęsti“. 2016 m. rugsėjo 11 d. mokėdamas 14 Eur ir 5 Eur įmokas mokėjimo paskirtyje pareiškėjas žodžio „pratęsti“ įrašęs nebuvo. Lietuvos bankui nėra pateikta duomenų, patvirtinančių, kad tokią valią pareiškėjas būtų išreiškęs kita bendrovei priimtina forma. Mokėdamas įmokas (įmokų dalis) ir neišreiškdamas valios pratęsti mokėjimo terminą, pareiškėjas turi teisėtą lūkestį, kad jo įmokos būtų įskaitytos vadovaujantis CK 6.54 straipsnyje (pradelstų mokėjimų atveju – Bendrųjų sutarties sąlygų 8.9 papunktyje) nustatyta tvarka, t. y. palūkanoms sumokėti ir kreditui grąžinti.

Savitarnos sistemoje teikdama pasiūlymą pratęsti mokėjimo terminą, bendrovė pareiškėjui rodė mokėtiną mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likutį darydama prielaidą, kad pareiškėjui nusprendus pratęsti mokėjimo terminą lėšos, įskaitytos kredito daliai grąžinti, būtų skiriamos minėto mokesčio daliai apmokėti. Tačiau pažymėtina, kad Lietuvos bankas neturi duomenų, kad šalys būtų susitarusios vadovautis minėtomis prielaidomis. Bendrovė taip pat nepateikė duomenų, patvirtinančių, kad prielaidos, kuriomis vadovaudamasi bendrovė teikė pasiūlymą dėl mokėjimo termino pratęsimo, būtų aiškiai ir nedviprasmiškai atskleistos pareiškėjui arba pats pareiškėjas būtų išreiškęs valią tokia tvarka įskaityti jo atliktas įmokas. Taigi, pareiškėjui sumokėjus visas sukauptas palūkanas ir neišreiškus valios pratęsti mokėjimo terminą, kiti mokėjimai turi būti įskaitomi kreditui grąžinti (CK 6.54 straipsnio 4 dalis). Pareiškėjui dalimis grąžinant kreditą ir neišreiškiant valios pratęsti mokėjimo terminą, mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likutis (3 % negrąžinto kredito sumos) turėtų mažėti dėl to, kad 3 % skaičiuojami nuo sumažėjusios negrąžinto kredito sumos. Tačiau, ginčo atveju nesant šalių susitarimo, pareiškėjo valios ir aiškaus informacijos atskleidimo, mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likutis pagal bendrovės

prielaidas negalėjo būti mažinamas kreditui gražinti skirtų įmokų dydžiu, nes toks skaičiavimas galėjo klaidinti pareiškėją dėl jam taikytino mokėjimo termino pratęsimo mokesčio dydžio.

Pareiškėjas sutartį su bendrove sudarė prisijungimo būdu pagal bendrovės parengtas standartines sąlygas. Sutartyje sulygta, kad mokėjimo terminas gali būti pratęstas pagal bendrovės tinklalapyje ir savitarnos sistemoje nustatytą tvarką, t. y. bendrovės nustatytą tvarką. Todėl bendrovė, kaip profesionalė, kuriai taikomi didesni atidumo ir rūpestingumo standartai, turi pareigą sutarties sąlygas ir mokėjimo pratęsimo tvarką nustatyti aiškiai, išsamiai ir neklaidinančiai. Vadovaujantis CK 6.193 straipsnio 4 dalimi, kai abejojama dėl sutarties sąlygų, jos aiškinamos tas sąlygas pasiūliusios šalies nenaudai ir jas priėmusios šalies naudai. Visais atvejais sutarties sąlygos turi būti aiškinamos vartotojų naudai ir sutartį prisijungimo būdu sudariusios šalies naudai. Todėl nagrinėjamu atveju nustačius, kad bendrovė pareiškėjui nėra atskleidusi skaičiuojant savitarnos sistemoje rodomą mokėjimo termino pratęsimo mokesťi tada, kai pareiškėjas įmokas moka dalimis, taikomų prielaidų, darytina išvada, kad dėl galimo pareiškėjo suklaudinimo kylančias neigiamas pasekmes turi prisiimti bendrovė.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, laikytina, kad 2016 m. rugsėjo 9–11 d. pareiškėjo atlikti mokėjimai (30 Eur, 15 Eur, 14 Eur ir 5 Eur) yra skirti sukauptoms palūkanoms (48,56 Eur) ir daliai kredito (15,44 Eur) gražinti. 2,56 Eur mokėjimas, mokėjimo paskirtyje pareiškėjui nurodžius „pratęsti“, įvertinus tai, kad pareiškėjas galėjo būti suklaidintas savitarnos sistemoje bendrovės nurodyto būtent tokio mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likučio, turėtų būti įskaitytas kaip 3 % negražinto kredito sumos mokestis, sumokėtas mokėjimo terminui pratęsti. Kaip minėta, būtent bendrovė turėtų prisiimti dėl galimo pareiškėjo suklaudinimo kilusias neigiamas pasekmes. Atitinkamai laikytina, kad 2016 m. rugsėjo 11 d. pareiškėjas pagal sutartį gražino 15,44 Eur kredito ir pratęsė mokėjimo terminą vienam mėnesiui.

Įvertinus tai, kas išdėstyta, turėtų būti iš naujo apsvarstyti visų vėliau pareiškėjo atliktų mokėjimų įskaitymai. Pažymėtina, kad sprendžiant klausimą, ar vėlesnėmis įmokomis pareiškėjas pratęsė mokėjimo terminą (kai pareiškėjas yra išreiškęs tokią valią), atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, turėtų būti laikoma, kad mokėjimo terminas pratęstas, jeigu pareiškėjas yra sumokėjęs iki pratęsimo dienos sukauptas palūkanas, už vėlavimą priskaičiuotus nuostolius, jei tokie buvo priskaičiuoti, ir savitarnos sistemoje nurodytą mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likutį, nepaisant to, kad sumokėtas minėto mokesčio likutis yra mažesnis nei 3 % negražinto kredito sumos. Pakartotinai apsvarsčius pareiškėjo atliktų mokėjimų įskaitymus, vadovaujantis teisės aktų reikalavimais pagal nustatytus duomenis turi būti patikslinta bendrovės klientų paskyroje (savitarnos sistemoje) ir kitose duomenų bazėse, jeigu bendrovė joms yra perdavusi duomenis apie pradelstus mokėjimus, pateikta informacija apie pareiškėjo įsiskolinimą.

Kaip minėta, 2016 m. rugsėjo 9–11 d. atlikti mokėjimai (30 Eur, 15 Eur, 14 Eur ir 5 Eur), vadovaujantis CK 6.54 straipsnio 2 ir 4 dalimis, turėjo būti įskaityti taip: 48,56 Eur sukauptoms palūkanoms apmokėti ir 15,44 Eur kreditui gražinti, todėl pareiškėjo reikalavimas visą 64 Eur sumą įskaityti „paskolos apmokėjimui“ tenkintinas iš dalies.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjo V. V. reikalavimus ir rekomenduoti UAB „Moment Credit“:

1.1. 2016 m. rugsėjo 9–11 d. pareiškėjo atliktus 30 Eur, 15 Eur, 14 Eur, 5 Eur ir 2,56 Eur mokėjimus įskaityti taip: 15,44 Eur – gražintas kreditas, 48,56 Eur – sumokėtos sukauptos palūkanos, 2,56 Eur – mokestis mokėjimo terminui vieną mėnesį pratęsti.

1.2. Nuo 2016 m. rugsėjo 12 d. iki šio sprendimo priėmimo dienos pareiškėjo atliktas įmokas įskaityti vadovaujantis CK 6.54 straipsnyje ir Bendrųjų kredito sutarties sąlygų 8.9 papunktyje nustatyta tvarka laikant, kad pareiškėjas pratęsė mokėjimo terminą vienam mėnesiui,

jeigu pareiškėjas yra išreiškęs valią pratęsti mokėjimo terminą, sumokėjęs iki pratęsimo dienos sukauptas palūkanas, už vėlavimą priskaičiuotus nuostolius, jei tokie buvo priskaičiuoti, ir savitarnos sistemoje nurodytą mokėjimo termino pratęsimo mokesčio likutį, nepaisant to, kad sumokėtas minėto mokesčio likutis yra mažesnis nei 3 % negrąžinto kredito sumos.

1.3. Patikslinti informaciją apie pareiškėjo pradelstus mokėjimus bendrovės savitarnos sistemoje ir, jeigu bendrovė yra perdavusi duomenis, kitose duomenų bazėse.

2. Įpareigoti bendrovę per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nurodytų rekomendacijų įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Bendrovei neįvykdžius minėtų rekomendacijų, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius